

מעשה נורא מהרב מסטרעליסק ומהרב מרזון זצ"ל

[זכר צדיק לברכה].

הרב הצדיק ר' אורי מסטרעליסק טרם הסתלקותו, וישאלו החסידים את פיו הקדוש לאמור: "אדמו"ר, לאיזה צדיק נסע אחר הסתלקות הרב?" ויאמר הרב

מעשה נורא מהרב מסטרעליסק ומהרב מרזון זצ"ל
הרב הצדיק ר' אורי מסטרעליסק טרם הסתלקותו וישאלו החסידים את פיו הקדוש לאמור: "אדמו"ר לאיזה צדיק נסע אחר הסתלקות הרב? ויאמר הרב אליהם: "תסעו להרב הקדוש ר' ישראל מרזון כי יש לו בינה". הרב מסטרעליסק נח נפשיה [נפטר]. ויהי אחר

עבור ההספד ויסעו החסידים להרב מרזון. ויבואו שמה והתעכבו בבית הרב מרזון כמה וכמה שבועות ולא ראו מאומה. וגם חסידי מסטרעליסק היו מתפללים

בקול חזק מאוד, כאשר הרב מסטרעליסק הי' דרכו להתפלל בקול עצום. כי הרב מסטרעליסק אמר על עצמו: "הנה המלך דוד ע"ה [עליו השלום] כתב ספר תהלים, ואנכי בכוחי לומר תהלים. והש"י [והשם יתברך] נתן לו [צ"ל: לי] גם גבורת שמשון שאוכל להתפלל בקול". ועבור זאת לא יכלו חסידי סטרעליסק להתנהג כמנהג הרב מרזון אשר דרכו בקודש הי' להתפלל בקול דממה דקה כי לא ברעש הי' כי אחר הרעש קול דממה דקה. [1] ויתעצו החסידים מסטרעליסק לפטור מהרב מרזון. ויבואו לבית הרב ורצו לקח ברכתו טרם פטירתם. ויאמרו האמת להרב כי מטרת נפשם הי' לקיים דברי רבם אשר צוה אותם ליסע הנה. "אך כי רואין אנחנו אשר אנחנו לא יכולין להתנהג כמנהג הרב. ע"כ [על כן] נבחרה לנו רב אחר." ויאמר הרב מרזון אליהם: "שמעו בקולי אשר אנכי אספר לכם משל אחת, ומהמשל תבינו הנמשל. וז"ל [וזו לשונו]: הנה במדינה אחת הי' מלך אחד, ולהמלך היו כמה וכמה שרים, ובין השרים הי' שר אחד אשר המלך אוהב אותו למאוד. והמלך הי' מטייל אותי [צ"ל: איתו] בכל יום ויום, עד כי כל השרים קנאו אותו והלשינו אותו למלך שעות דברי המלך. המלך ידע כי הצדק אתו ורצה המלך לסייעו מידי השרים האחרים. מה עשה המלך למען יהס השרים שונאי השר הנ"ל אמר המלך הנה גזרתי אשר השר הנ"ל יומת. אך עבור זאת כי עבד אלי כמה שנים ע"כ לא אדון אותו למיתת הרב או שאר מין מיתה. רק זאת היא הגזירה אשר בשפת הנהר מים מחוץ להעיר הנהר. וחוט של ברזל או של נחושת יחיתו על הארזים. והשר יטייל על החוט ויפול מהחוט וימות – טוב, ואם מזלו יגרום לו שלא יפול, חיה לילך על החוט ולא יפול המימה. ויאמר השר: "הנה אנכי כוונתי לילך משור ולא לילך דרך עקלקלות. כי פן חלילה יעקל לצד זה או לצד זה אזי הי' הדרך מסוכן עבורי וכאשר הלכתי בדרך משור ע"כ הללתי את נפשי. ע"כ הללתי את נפשי. ע"כ שמעו לקולי אם האיש יבחר לו דרך משור אזי הי' סומך ידו כי יפול לא יוטל כי הי' סומך ידו. אז הכינו החסידים חכמת הרב. ויאמרו טוב יעץ לנו הרב מסטרעליסק שנבחר לנו את אדמו"ר כי אללו נמלא בינה. עיקר שכתתי בזה סייס הרב מרזון ז"ל את דבריו ויאמר הנה מלאכי מעלה קנאו בזה ויאמרו להש"ס מה אנוש כי תזכרנו. הנה כאשר יברא את האדם בעולם יחטא. אך הש"ס הוא מלך רחמן ורלה לבוא את האדם שיבא לעוה"ו ויתקן מעשיו

בקול חזק מאוד כאשר הרב מסטרעליסק הי' דרכו להתפלל בקול עצום. כי הרב מסטרעליסק אמר על עצמו: "הנה המלך דוד ע"ה כתב ספר תהלים, ואנכי בכוחי לומר תהלים. והש"י [והשם יתברך] נתן לו [צ"ל: לי] גם גבורת שמשון שאוכל להתפלל בקול". ועבור זאת לא יכלו חסידי סטרעליסק להתנהג כמנהג הרב מרזון אשר דרכו בקודש הי' להתפלל בקול דממה דקה כי לא ברעש הי' כי אחר הרעש קול דממה דקה. [1] ויתעצו החסידים מסטרעליסק לפטור מהרב מרזון. ויבואו לבית הרב ורצו לקח ברכתו טרם פטירתם. ויאמרו האמת להרב כי מטרת נפשם הי' לקיים דברי רבם אשר צוה אותם ליסע הנה. "אך כי רואין אנחנו אשר אנחנו לא יכולין להתנהג כמנהג הרב. ע"כ [על כן] נבחרה לנו רב אחר." ויאמר הרב מרזון אליהם: "שמעו בקולי אשר אנכי אספר לכם משל אחת, ומהמשל תבינו הנמשל. וז"ל [וזו לשונו]: הנה במדינה אחת הי' מלך אחד, ולהמלך היו כמה וכמה שרים, ובין השרים הי' שר אחד אשר המלך אוהב אותו למאוד. והמלך הי' מטייל אותי [צ"ל: איתו] בכל יום ויום, עד כי כל השרים קנאו אותו והלשינו אותו למלך שעות דברי המלך. המלך ידע כי הצדק אתו ורצה המלך לסייעו מידי השרים האחרים. מה עשה המלך למען יהס השרים שונאי השר הנ"ל אמר המלך הנה גזרתי אשר השר הנ"ל יומת. אך עבור זאת כי עבד אלי כמה שנים ע"כ לא אדון אותו למיתת הרב או שאר מין מיתה. רק זאת היא הגזירה אשר בשפת הנהר מים מחוץ להעיר הנהר. וחוט של ברזל או של נחושת יחיתו על הארזים. והשר יטייל על החוט ויפול מהחוט וימות – טוב, ואם מזלו יגרום לו שלא יפול, חיה לילך על החוט ולא יפול המימה. ויאמר השר: "הנה אנכי כוונתי לילך משור ולא לילך דרך עקלקלות. כי פן חלילה יעקל לצד זה או לצד זה אזי הי' הדרך מסוכן עבורי וכאשר הלכתי בדרך משור ע"כ הללתי את נפשי. ע"כ הללתי את נפשי. ע"כ שמעו לקולי אם האיש יבחר לו דרך משור אזי הי' סומך ידו כי יפול לא יוטל כי הי' סומך ידו. אז הכינו החסידים חכמת הרב. ויאמרו טוב יעץ לנו הרב מסטרעליסק שנבחר לנו את אדמו"ר כי אללו נמלא בינה. עיקר שכתתי בזה סייס הרב מרזון ז"ל את דבריו ויאמר הנה מלאכי מעלה קנאו בזה ויאמרו להש"ס מה אנוש כי תזכרנו. הנה כאשר יברא את האדם בעולם יחטא. אך הש"ס הוא מלך רחמן ורלה לבוא את האדם שיבא לעוה"ו ויתקן מעשיו

שונאי השר הנ"ל אמר המלך: "הנה גזרתי אשר השר הנ"ל יומת. אך עבור זאת כי עבד אלי כמה שנים, ע"כ [על כן] לא אדון אותו למיתת הרב או שאר מין מיתה. רק זאת היא הגזירה, אשר בשפת הנהר מים אשר מחוץ להעיר ירוץ, יציבו מעבר מזה ומעבר מזה שני ארזים אצל חוף הנהר, וחוט של ברזל או של נחושת יחיתו [מלשון חוט] על הארזים. והשר יטייל על החוט ויפול מהחוט וימות – טוב, ואם מזלו יגרום לו שלא יפול, חיה יחיה. ויעשו כאשר צוה המלך. השר חלף הנהר על החוט הנ"ל ולא נפל המימה ויחי. וישאלו את השר איך הי' יכול לילך על החוט ולא יפול המימה. ויאמר השר: "הנה אנכי כוונתי לילך משור [מישור] ולא לילך דרך עקלקלות. כי פן חלילה יעקל לצד זה או לצד זה אזי הי' הדרך מסוכן עבורי, וכאשר הלכתי בדרך משור, ע"כ [על כן] הצלתי את נפשי. ע"כ [על כן] הצלתי את נפשי. ע"כ שמעו לקולי. אם האיש יבחר לו דרך משור אזי הי' סומך ידו כי יפול לא יוטל, כי הי' סומך ידו. אז הבינו החסידים חכמת הרב. ויאמרו: "טוב יעץ לנו הרב מסטרעליסק שנבחר לנו את אדמו"ר, כי אצלו נמצא בינה." "עיקר שכחתי," בזאת סייס הרב מרזון ז"ל את דבריו ויאמר: "הנה מלאכי מעלה קנאו באדם ואמרו להש"י [להשם יתברך] 'מה אנוש כי תזכרנו', הנה כאשר יברא את האדם בעולם – יחטא. אך השי"ת [השם יתברך] הוא מלך רחמן ורצה לבוא את האדם שיבא לעוה"ו [לעולם הזה] ויתקן מעשיו

אשר המוה"ז דומה לחוט הנ"ל והאדם לריק לטייל על החוט. מ"כ כל מי שיש שכל במוחו יראה היטב איך הוא הולך על החוט שלא יפול בנהר כי שמה יעקל ח"ו לצדדין היכף יפול לנהר ויטבע וזהו הכינה אשר לריק האדם להבין בזה העולם שלא יאדד לצדדין אז ילך בקו השווה על החוט ולא יפול ומי לעולם הן בעלמא הדין והן בעלמא דעתיד. והבן המשל והנמשל מהרב הנדיק ז"ע ועיב לך :

אשר העוה"ז [העולם הזה] דומה לחוט הנ"ל והאדם צריך לטייל על החוט. ע"כ [על כן] כל מי שיש שכל במוחו יראה היטב איך הוא הולך על החוט שלא יפול בנהר כי שמה יעקל ח"ו [חס ושלוש] לצדדין תיכף יפול להנהר ויטבע.

וזהו הבינה אשר צריך האדם להבין בזה העולם, שלא יצדד לצדדין. אז ילך בקו השווה על החוט ולא יפול וחי לעולם, הן בעלמא הדין [בעולם הזה] והן בעלמא דעתיד [בעולם הבא]. " והבן המשל והנמשל מהרב הצדיק זי"ע [זכותו יגן עלינו] וטוב לך :

[1] מלכים א' י"ט, י"ב.